

PRAIZVEDBA ■ »PRIČAJ MI O GORKOME« MANI GOTOVAC

Životno kazalište jakih emocija

Dvoje mladih i sjajnih glumaca – Hana Hegedušić i Robert Plemić – te Lela Margitić pokazali su kako se jednostavnim riječima i niskobudžetnom produkcijom stvara kazališna magija i šalje iskrena emocija gledatelju

REKLI SU O PREDSTAVI

Velimir Visković:

– Kao urednik romana čiji sam tekst nebrojeno puta pročitao, bio sam prisutan i na probama i imao sam to zadovoljstvo gledati kako predstava raste. Taj silni aplauz na kraju doista je bio znak da je i publika sa simpatijama pratila predstavu i da se uživjela u to. Mani je s glumcima napravila suvisli dramski tekst uvodeći lik pripovjedačice Lele Margetić, koja to sjajno interpretira. Hana je pokazala da je prava glumica, a Robert sjajan partner. Ovoj predstavi predviđam dugi vijek, i mislim da će se u prve dvije godine odigrati barem sto puta.

Nedjeljko Fabrio:

– Izuzetno sam zadovoljan ovom predstavom koja je pokazala kako se s čistim rečenicama, točno unaprijed pogođenim, potpuno mirnim riješenjima zapleta, može napraviti predstava neuobičajenog ritma i interesa publike do zadnjeg onog što se čuje i vidi na pozornici. Drago mi je da ima ovakvih tekstova. Time je još jednom pokazana nedovršiva uloga kazališta u našim životima.

Darko Gašparović:

– Dok nisam odgledao predstavu, moram priznati, bio sam skeptičan kako se to može teatarski napraviti. Bio sam skeptičan i prema ideji kolektivne režije. To je krenulo prije 30-tak i više godina, ali nije dalo velike rezultate. Međutim, nakon ove predstave moram reći da su moji dojmovi jako pozitivni. To je vrlo lijepo složena priča s mladim glumcima koji su se potpuno unijeli, lijepa predstava koja nas dira svojom ljudskom dimenzijom, kao i dimenzijom koju autorica provlači kroz sve svoje istupe i pisanje – ljubav kao glavna sila u ljudskom životu.

VARAŽDIN » Praizvedba predstave »Pričaj mi o Gorkome« Mani Gotovac, izvedena u četvrtak navečer na maloj sceni »Zvonimir Rogoz« varaždinskog HNK-a, ponudila je zapravo sam život koji se događao ispred dvjestotinjak gledatelja, koliko ih je stalo u prostor male scene varaždinskog kazališta.

Kazališni prizori koji su nastali prema autoričinih dvama autobiografskim knjigama »Fališ mi« na vrlo jednostavan način pretvoreni su u predstavu nabijenu emocijama. Dvoje mladih i sjajnih glumaca – Hana Hegedušić i Robert Plemić – te pripovjedačica Lela Margitić, sami su, uz autoricu teksta, potpisali i režiju predstave koja je pokazala kako se jednostavnim riječima i niskobudžetnom produkcijom stvara kazališna magija i šalje iskrena emocija gledatelju.

Suze izvan scene

Napetost traje do zadnje scene, nakon koje je i glumica Hana Hegedušić, odlazeći s pozornice, kriomice obrisala suze, što je kasnije i prokomentirala:

– Da, previše se emocija nakupilo tijekom predstave i morao je uslijediti mali ventil. Vidjela sam ljude u publici kako plaču i to me je dodatno dirnulo. KAKO da onda ja ne zaplačem?! Doživljaj predstave je vrlo kompleksan, zastupljene su sve emocije. Mislim da mi je ovo bila

jedna od boljih uloga u životu, ako ne i najbolja.

Zanimljivo je bilo vidjeti i ravnateljicu zagrebačkog kazališta Mala scena Vitomiru Lončar koja se ni nakon predstave nije mogla suzdržati od suza, zbog čega je i odbila komentirati predstavu.

Ljubavna priča o dvoje ljudi koji su trideset godina živjeli jedan za drugoga, a samo tri godine proveli zajedno, na sceni je začinjena glazbom Erica Satiea i Consuelo Valasquez (»Bésame mucho«) te poznatom šansonom Edith Piaf »Non je ne regrette rien« (Ne žalim ni za čim), što dodatno potcrtava dramatičnost i romantičnost prizora. Rasvjetu je oblikovao Slaven Edvin Bot, kostimografiju potpisala Dubravka Škvrce s asistenticom Moranom Krpan.

Ideja o samoj predstavi – prema riječima Mani Gotovac – nastala je spontano i sasvim slučajno tijekom predstavljanja njenih knjiga dok su Hana i Robert čitali ulomke.

– Hanu i Roberta otkrila sam na festivalu »Zlatni lav« u Umagu dok su igrali u »Ljepotici iz Leenanea«, predstavi HNK-a Varaždina. Oni su

Foto: HNK Varaždin

Zbog ovakvih predstava odlučili su se za glumu - Hana Hegedušić i Robert Plemić u prizoru »Gorkog«

se usudili riskirati na sceni kao da im život ovisi jedno o drugome. Bili su par. Na neki način podsjećali su me na Gorkoga i mene.

Minuciozan rad

Robert Plemić, glumac koji je utjelovio Gorkog prenoseći mušku emociju i strast s nevjerojatnom lakoćom, na kraju predstave nije imao puno riječi:

– Zapravo mi je teško bilo što govoriti nakon izvedbe. Uvijek tvrdim da je glumcu

teško bilo što reći kad napravi posao. No, kako je to Hana jednom rekla, zbog ovakvih predstava vjerojatno smo se i odlučili za glumu. I ranije sam radio slične predstave u ovoj vrsti emocija i intenziteta, ali nije bilo ovako. Ovo je došlo do toga da je to – to.

Izvršna Lela Margitić u ulozi pripovjedača ušla je u predstavu nešto kasnije, zbog čega je – prema vlastitim riječima – morala uložiti dosta energije i puno razmišljanja kako bi se uvukla iz-

među ovo dvoje mladih.

– Oni su prekrasni, igraju cijelu priču. Ja sam kao nator mogla samo ostati izvan priče, ali to ne bi bilo dobro ni za predstavu, a ni za mene. Čitava predstava bila je jedan vrlo minuciozan rad, zahvaljujući Mani Gotovac koja nije dozvolila da promakne ni najmanji detalj. To se u predstavi vidi. Mogu reći da nikad do sada nisam tako radila. Mislim da takvih predstava nema na sceni i da je sasvim osebujna, uostalom kao što je osebujna i sama autorica.

A, sama autorica predstavu je komentirala riječima:

– Dogodilo mi se nešto fantastično. Robert Plemić kao Gorki i Hana Hegedušić kao ljubavnica Gorkoga bili su istinitiji, točniji i precizniji nego što su u mojoj knjizi, i nego što su bili u mom životu.

Edita BURBURAN

Robert Plemić, Lela Margitić i Hana Hegedušić u prizoru predstave